मूर्लो ऽपि शोभते तावत्सभायां वस्त्रवेष्टितः।
तावच्च शोभते मूर्लो यावितं चिन्न भाषते॥
एतचिन्तयिता स राजा परिष्ठतसभां कारितवान्।राजोवाच।
भो भोः परिष्ठताः। श्रूयताम्। श्रस्ति कश्चिदेवंभूतो विद्वान्यो
मम पुत्राणां नित्यमुन्मार्गगामिनामनिधगतशास्त्राणामिदानीं नीतिशास्त्रोपदेशेन पुनर्जन्म कारियतुं समर्थः।
यतः। काचः काञ्चनसंसगीडत्ते मारकतीं द्युतिम्।
तथा सत्संनिधानेन मूर्लो याति प्रवीणताम्॥
उक्तं च। हीयते हि मतिस्तात हीनैः सह समागमात्।

10 समैश्व समतामेति विशिष्टेश्व विशिष्टताम् ॥ अवान्तरे विष्णुश्मेनामा महापरिष्ठतः सक्लनीतिशास्त्रतस्व-ज्ञो बृहस्पतिरिवाबवीत् । देव।महाकुलसंभूता एते राजपुवाः। तन्मया नीतिं याहियतुं शक्यन्ते ।

यतः। नाद्रव्ये निहिता का चिन्क्रिया फलवती भवेत्।

15 न व्यापारशतेनापि श्रुकवत्पाठ्यते वकः॥ अन्यच। अस्मिस्तु निर्गुणं गोचे नापत्यमुपजायते। आकरे पद्मरागाणां जन्म काचमणेः कुतः॥ अतो ऽहं षणमासाभ्यन्तरे तव पुचाचीतिशास्त्राभिज्ञान्करि-ष्यामि। राजा सविनयं पुनरुवाच।

20 कोटो ऽपि मुमनःसङ्गादारोहित सतां शिरः। अश्रमापि याति देवत्वं महिद्धः सुप्रतिष्ठितः॥ तदेतेषामस्मत्पुचाणां नीतिशास्त्रोपदेशाय भवनाः प्रमाणम्। इत्युक्का तस्य विष्णुशर्मणो बहुमानपुरःसरं पुचान्समर्पित-